

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 511/2020
12.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, др Илије Зиндовића и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Мишковић, адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж. 9675/2018 од 23.05.2019. године, у седници од 12.02.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж. 9675/2018 од 23.05.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж. 9675/2018 од 23.05.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Првог основног суда у Београду П 22193/15 од 27.09.2018. године, ставом првим изреке одбијен је приговор апсолутне ненадлежности суда. Ставом другим изреке делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и тужени обавезан да му на име накнаде штете за период од октобра 2012. године закључно са јуном 2014. године исплати месечне износе наведене изреком са законском затезном каматом од доспелости сваког износа до исплате. Ставом трећим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца за накнаду штете за период од марта 1999. године закључно са септембром 2012. године, у појединачним износима са припадајућом законском затезном каматом. Ставом четвртим изреке тужени је обавезан да тужиоцу накнади парничне трошкове у износу од 232.712,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж. 9675/2018 од 23.05.2019. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом и другом изреке. Ставом другим изреке одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставу трећем изреке. Ставом трећим изреке преиначено је решење о парничним трошковима из става четвртог изреке првостепене пресуде тако што је тужени обавезан да тужиоцу на име парничних трошкова исплати 151.172,00 динара са законском затезном каматом

од пресуђења до исплате. Ставом четвртим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11, 55/14). Уз ревизију нису приложене другачије судске одлуке у погледу примене члана 376. Закона о облигационим односима који се односи на застарелост потраживања, у погледу чије примене постоји уједначена судска пракса. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбом од 26.10.2015. године тужилац је тражио накнаду штете, укупно 452.000,00 динара.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Будући да вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић